Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 20. Warszawa, dnia 20 lipca 1931 r. Rok XIII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 512-61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Podatki bezpośrednie.

296.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24.VI. 1931 r.

L. D. V. 7440/4/31

w sprawie ulg podatkowych dla eksportu szczeciny.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu po porozumieniu się z Ministerstwem Przemysłu i Handlu poleca zaliczać szczecinę oczyszczoną i sortowaną do półfabrykatów, o ile szczecina ta odpowiada warunkom, określonym w ustępie II obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 maja 1930 r. (Monitor Polski Nr. 131, poz. 190), wydanego na podstawie rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu i Rolnictwa z dnia 1 maja 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 356).

W związku z powyższem eksport szczeciny oczyszczonej i sortowanej, odpowiadającej wymienionym wyżej warunkom, korzysta jako półfabrykat ze zwolnienia od podatku przemysłowego od obrotu na podstawie art. 3 p. 15 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550).

W wypadkach wątpliwych co do zakwalifikowania szczeciny, należy zasięgnąć opinji właściwej Izby Przemysłowo - Handlowej.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu w związku z uznaniem szczeciny oczyszczonej i sortowanej

za półfabrykat, poleca zaliczać zakłady oczyszczania i sortowania szczeciny pod względem kategoryj świadectw przemysłowych do przedsiębiorstw przemysłowych według rozdziału XIX części II lit. c załącznika do art. 23 powołanej ustawy.

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

297.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25.VI. 1931 r.

L. D. V. 10424/1/31

w sprawie stosowania postanowień umowy polsko - gdańskiej odnośnie ochrony i pomocy prawnej w dziedzinie podatków.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 25 lutego 1931 r. L. D. V. 7455/1/30 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 8, poz. 113) w sprawie stosowania postanowień umowy polsko - gdańskiej w przedmiocie ochrony i pomocy prawnej w dziedzinie podatków — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że do prowadzenia procesów sądowych, wynikłych na tle stosowania powołanej umowy, obowiązane są władze skarbowe strony wezwanej.

W wypadkach zatem, gdy w toku wykonywania wniosków gdańskich władz skarbowych o przymusowe ściągnięcie zaległości podatkowych zostanie wniesiona przez podatnika lub osobę trzecią skarga sądowa z powodu rzekomo nieprawnie przeprowadzanej egzekucji, — winny urzędy skarbowe postępować w ten sam sposób, jak gdyby w danym razie chodziło o przymusowe ściągnięcie zaległości na rzecz Skarbu Państwa, czy, o ile wniesiona skarga jest nieuzasadniona, mają obowiązek zastępować w procesie sądowym interesa władz skarbowych gdańskich.

Specjalne pełnomocnictwo ze strony władz gdańskich do prowadzenia takich procesów nie jest konieczne, gdyż zastępuje je wniosek strony wzywającej o udzielenie pomocy prawnej.

Zauważa się przytem, że ewentualne koszty procesowe ponosi strona wezwana.

Nadmienia się wreszcie, że analogiczne zarządzenie wydaje równocześnie odpowiednia władza skarbowa W. M. Gdańska.

Treść niniejszego zarządzenia należy podać do wiadomości urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz urzędów opłat stemplowych.

Podsekretarz Stanu:
(—) *St. Starzyński.*

298.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dn. 25.VI. 1931 r.

L. D. V. 6890/4/31

w sprawie ulg w świadectwach przemysłowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W uzupełnieniu okólników z dnia 28.X. 1930 r. L. D. V. 11193/4/30 (Dz. Urzęd Min. Sk. Nr. 32, poz. 519), z dnia 4.XI. 1930 r. L. D. V. 11409/4/30 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 32, poz. 521) i z dnia 12.XII. 1930 r. L. D. V. 11761/4/30 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 36, poz. 577) Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do załatwiania na podstawie art. 94 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) we własnym zakresie działania podań dotyczących przeklasowania przedsiębiorstw handlowych, o których mowa w powyższych okólnikach, z kategorji II do III i z III do IV świadectw przemysłowych oraz do zwalniania od obowiązków nabycia świadectw IV kategorji handlowej wyjątkowo ubogich płatników bez względu na termin wniesienia podania o ulgę, o ile uiszczenie należności z tytułu właściwego świadectwa zagrażałoby egzystencji gospodarczej odnośnego przedsiębiorstwa.

Na podstawie powyższego upoważnienia mogą również Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) ponownie rozpatrywać odwołania poprzednio odmownie załatwione.

Podsekretarz Stanu:
(—) *St. Starzyński.*

299.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3.VII. 1931 r.

L. D. V. 7744/4

w sprawie ulg podatkowych dla tranzakcyj na giełdach mięsnych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 94 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) upoważnia Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do umarzania jednej trzeciej części podatku przemysłowego od obrotu, przypadającego od

tranzakcyj kasowych, dokonanych na krajowych giełdach mięsnych artykułami dopuszczonemi do obrotu i notowań na giełdzie, a udowodnionych prawidłowemi księgami handlowemi i kartami umów giełdowych, spisanemi przez przysięgłych maklerów giełdowych względnie agentów giełdowych.

Powyższa ulga ma zastosowanie do obrotów począwszy **od dnia 1 lipca 1931 r.**

Wymiar podatku przemysłowego przypadającego od opisanych tranzakcyj giełdowych winien być dokonany zgodnie z przepisami ustawowemi, następnie jednak na podania zainteresowanych przedsiębiorstw jedna trzecia część podatku od obrotu, wymierzonego od wspamnianych wyżej tranzakcyj giełdowych, winna być przez Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) umorzona pad warunkami wyżej określonemi.

Zarazem należy — również na podania zainteresowanych przedsiębiorstw — ograniczyć pobór zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu, uzyskanego z wymienionych tranzakcyj giełdowych.

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

300.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6.VII. 1931 r.

L. D. V. 7920/4/31

w sprawie ulg w świadectwach przemysłowych dla przedsiębiorstw, powiększających ilość zatrudnionych robotników.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Zdarzają się obecnie wypadki, że przedsiębiorstwa przemysłowe przechodzą na krótszy okres pracy w tygodniu poszczególnych robotników, powiększając równocześnie ogólną ilość zatrudnionych robotników.

Np. Przedsiębiorstwo przemysłowe, pracujące dotychczas 6 dni w tygodniu i zatrudniające 100 robotników, obniża okres pracy poszczególnych robotników do 3-ch dni w tygodniu, powiększając ogólną ilość robotników do 200.

Zjawisko powyższe jest korzystne ze względów ogólno-gospodarczych, powoduje bowiem zmniejszenie bezrobocia.

Jednak w myśl przepisów ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) przedsiębiorstwa wyżej wspomniane, podlegające obowiązkowi wykupna świadectw przemysłowych według ilości zatrudnionych robotników, winny — w razie powiększenia ilości zatrudnionych robotników i przekroczenia ilości dopuszczalnej dla danej kategorji świadectw przemysłowych, wykupić świadectwa przemysłowe wyższej kategorji.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 94 powołanej ustawy upoważnia Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) do zezwalania przedsiębiorstwom przemysłowym na indywidualne prośby, zaopinjowane przez inspektorów pracy, na prowadzenie w roku bieżącym zakładów na podstawie dotychczasowych świadectw przemysłowych w wypadkach powiększenia ilości robotników przy równoczesnem zmniejszeniu okresu pracy w tygodniu poszczególnych robotników, o ile ilość robotniko-dni nie ulegnie zmianie.

Przykład. Fabryka zatrudniała dotychczas 100 robotników 6 dni w tygodniu, ilość robotniko-dni 600; ta sama fabryka powiększyła ilość robotników do 200, zmniejszając zatrudnienie każdego robotnika do 3-ch dni w tygodniu, ilość robotniko-dni również 600.

Niniejsze zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw przemysłowych, zaliczonych do rozdziałów XIV, XV, XVIII i XIX w części II lit. c załącznika do art. 23 ustawy.

O powyższem zarządzeniu należy zawiadomić władze podatkowe I instancji.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

301.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6.VII. 1931 r.

L. D. V. 12652/1/31

w sprawie dodatkowych wymiarów podatkowych.

Do

Panów Prezesów Izb Skarbowych oraz do Pana Wojewody Śląskiego.

Zauważono, że niektóre władze wymiarowe coraz częściej uskuteczniają dodatkowe wymiary zarówno w podatku przemysłowym od obrotu, jak i dochodowym, co świadczy niewątpliwie o tem, że pierwotne wymiary opracowywane były w sposób zbyt powierzchowny i niedokładny.

Ponieważ tego rodzaju postępowanie władz wymiarowych wpływa ujemnie na życie gospodarcze i daje pole do wnoszenia przez zainteresowanych płatników słusznych skarg, oraz do podnoszenia zarzutów przeciwko sprawnemu funkcjonowaniu aparatu skarbowego, zechcą Panowie Prezesi (Pan Wojewoda) wydać odpowiednie zarządzenia i dopilnować, aby na przyszłość wymiary podatków uskuteczniane były w sposób jaknajbardziej dokładny, przy uwzględnieniu całkowitego posiadanego przez władze wymiarowe materjału, tak iżby nie zachodziła potrzeba uskuteczniania dodatkowych wymiarów.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

302.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9.VII. 1931 r.

L. D. V. 12905/1/31

w sprawie rozszerzenia uprawnień władz skarbowych II instancji w dziedzinie stosowania przepisów o państwowym podatku dochodowym i o państwowym podatku przemysłowym.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z koniecznością usprawnienia administracji skarbowej Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) przy ustalaniu miejscowości, w których w myśl §§ 82 i 83 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 298) mają być zbierane, dla celów wymiaru podatku dochodowego, listy imienne osób, zamieszkałych w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy — mogą Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) pod odpowiedzialnością Panów Prezesów ewentualnie pomijać te miejscowaści, w których zbieranie wspomnianych list nie nasuwa prawdopodobieństwa ujawnienia nowych płatników. Listy takie winny być natomiast zbierane w ważniejszych ośrodkach handlu i przemysłu.

2) Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) do odraczania na podstawie art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym, we własnym zakresie działania, terminu do składania zeznań o dochodzie dla osób prawnych i dla osób fizycznych na skutek należycie uzasadnionych indywidualnych próśb płatników.

3) Nadto Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) na podstawie art. 31 ustawy o państwowym podatku dochodowym i art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym do uchylania we własnym zakresie działania podwójnych wymiarów państwowego podatku dochodowego i podatku przemysłowego od obrotu, dokonanych w okręgu Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego). Natomiast o ile chodzi o podwójne opodatkowanie w okręgach różnych Izb Skarbowych—sprawy takie muszą być przedkładane do decyzji Ministerstwu Skarbu.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

303.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9.VII. 1931 r.

L. D. V. 12907/1/31

w sprawie rozszerzenia kompetencji władz II instancji w zakresie podatków realnych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych.

Wobec konieczności usprawnienia administracji skarbowej Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby Skarbowe do wydawania na podstawie art. 7 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 550) oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 292) we własnej kompetencji zarządzeń o wstrzymaniu wypłaty dodatków samorządowych i udziałów gmin w podatkach państwowych w wypadkach przetrzymywania przez związki samorządowe sum zainkasowanych na rachunek Skarbu z tytułu podatku od nieruchomości, lokali i placów budowlanych.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

304.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dn. 9.VII. 1931 r.

L. D. V. 12894/1

w sprawie prowadzenia pamiętników rat i odroczeń przez kasy skarbowe.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z przekazaniem ksiąg bierczych do kas skarbowych, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pamiętnik rat i odroczeń prowadzony był przez kasy skarbowe, a nie jak dotychczas przez urzędy skarbowe.

Urzędy skarbowe winny zawiadomiać bezzwłocznie kasy skarbowe o udzielonych ratach i odroczeniach celem wpisywania do pamiętnika.

Obowiązkiem kas skarbowych będzie czuwać systematycznie nad terminowością spłacanych rat, a w razie uchybienia terminu zawiadamiać o tem urząd skarbowy, o ile możności w krótkiej drodze, z podaniem kwoty niedotrzymanej raty i całej reszty zaległości, a to celem wdrożenia dalszej egzekucji.

Podsekretarz Stanu:
(—) *St. Starzyński.*

Przepisy celne.

305.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 lipca 1931 r.

L. D. IV. 2541/1

w sprawie częściowej zmiany okólnika L. D. C. 1630/IV/26 o zarachowywaniu i kontroli kwitów wywozowych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i urzędów celnych.

W okólniku Ministerstwa Skarbu z dn. 20 lutego 1926 r. L. DC/1630/IV/26 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 7, poz. 110) wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 6 uzupełnia się przez dodanie następującego ustępu:

„Przyjęte w jednym dniu kwity wywozowe kasjer urzędu zapisuje w osobnym wykazie (wzór załącza się), który po ukończeniu czynności kasowych sumuje wypisując ogólną sumę przyjętych w tym dniu kwitów również słowami. Wykaz ten razem z kwitami kasjer oddaje rachmistrzowi, który sprawdza kwity, stwierdzając to swoim podpisem, a następnie oddaje wykaz do podpisu kierownikowi urzędu względnie jego zastępcy".

2) punkt 7 ustęp 2 i 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Ogólną sumę dzienną zrealizowanych kwitów wg. zatwierdzonego wykazu rachmistrz księguje w rejestrze zwrotów celnych, w rejestrze przychodowym i rozchodowym sum obrotowych na oddzielnem koncie, założonem w tych rejestrach i zatytułowanem „zwroty cła z kwitów wywozowych", odpisuje wreszcie w księdze przychodów budżetowych zwrot cła w sumie, na jaką opiewa wykaz".

3) punkt 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Wykazy z dołączonemi do nich kwitami wywozowemi winny być dołączane do dziennika rozchodu jako dowody usprawiedliwiające rozchód".

Wymienione zmiany w trybie postępowania ze zrealizowanemi kwitami wywozowemi należy stosować od dnia 1 sierpnia 1931 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *W. Fabierkiewicz.*

Załącznik do L. D. IV/2541/1/31.

WZÓR
(strona 1).

Urząd Celny w ....

WYKAZ

kwitów wywozowych, przyjętych na opłatę cła w dn. .... 193 .... r.

rej. zwrotów celn. poz. ....

L. p.	Nr. kwitu wywozowego	Suma, na jaką opiewa kwit wywozowy		Nr. deklaracji celnej, według której kwit został zrealizowany	U W A G I
		zł.	gr.		
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
	Do przeniesienia . .				

(strona 2).

L. p.	Nr. kwitu wywozowego	Suma, na jaką opiewa kwit wywozowy		Nr. deklaracji celnej, według której kwit został zrealizowany	U W A G I
		zł.	gr.		
	Z przeniesienia . .				
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
	Razem . .				

słownie zł. ....

....

....

.................................., dnia .... 193...... r.

Kierownik Urzędu Rachmistrz

Podatki konsumcyjne.

306.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 lipca 1931 r.

L. D. VI. 1852/2

w sprawie wyrobu piwa przy użyciu ekstraktów domowym sposobem.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu otrzymało wiadomość, że niektóre władze skarbowe w związku z zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 8 maja b. r. L. D. VI. 3284/2/30 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 15, poz. 249) w powyższej sprawie zarządziły konfiskatę zapasów ekstraktu, przeznaczonego do wyrobu piwa domowym sposobem i to nietylko gotowego towaru znajdującego się w sprzedaży, lecz także zapasów w wytwórniach, a nawet materjałów wchodzących w skład wspomnianego ekstraktu.

Nawiązując do powyżej powołanego zarządzenia, wyjaśnia się, że wdrożenie postępowania karnego przeciw wytwórcom lub sprzedawcom ekstraktu do wyrobu piwa domowym sposobem może nastąpić dopiero w wypadku stwierdzonego nadużycia, popełnionego przez wyrób piwa przy pomocy takiego ekstraktu, że zatem wszelkie zarządzenia, o których mowa na wstępie, o ileby nastąpiły przed ujawnieniem takiego przestępstwa, byłyby bezprawne.

Izba poda powyższe do wiadomości właściwych urzędów i organów skarbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Juljan Kulski.*

Monopol Spirytusowy.

307.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 14/Dyr.
Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 30 czerwca 1931 r.

w sprawie odroczenia terminu likwidacji P. R. S. w Stanisławowie.

Do

Izby Skarbowej II we Lwowie, Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Stanisławowie, Wydziałów D. P. M. S., Państwowych Wytwórni Wódek oraz Państwowych Rektyfikacyj Spirytusu.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do wiadomości, że termin likwidacji Państwowej Rektyfikacji Spirytusu w Stanisławowie odroczony został do dnia 31 grudnia r. b.

W związku z tem staje się nieaktualnym ustęp ostatni okólnika zewnętrznego Dyrekcji P. M. S. z dnia 23 marca r. b. Nr. 5/Dyr. (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 10, poz. 178).

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

308.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 lipca 1931 r.

Nr. D. VI. 799/K.T./31

w sprawie używania termometrów zalegalizowanych do badania ciepłoty spirytusu w gorzelniach.

Do

wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Podczas inspekcji gorzelni stwierdzono, że do badania ciepłoty spirytusu w filtrze i w odbieralniku są nieraz używane termometry niewłaściwe, często niezalegalizowane oraz niedające pewności, że wskazania ich są prawidłowe.

Powołując się na ustępy 12 i 13 okólnika z dnia 7.XI. 1927 r. L. D. VI. 21897/2/27 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 33 — 34, poz. 358), wyjaśniające sposób badania objętości i ciepłoty spirytusu w odbieralniku oraz na art. 13 dekretu o miarach z dnia 8.II. 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 z roku 1928, poz. 661) poleca się zarządzić, aby gorzelnie, które nie posiadają dotychczas należytych termometrów, zaopatrzyły się jeszcze przed rozpoczęciem ruchu w nadchodzącej kampanji w termometry ze skalą Celsiusza lub podwójną Celsiusza i Reaumura z jasną i wyraźną podziałką i zalegalizowane przez Urząd Miar. Numery termometru do filtra oraz przeznaczonego do badania ciepłoty w odbieralniku, ze wskazaniem firmy, która je wykonała, powinny być każdego roku zapisane w protokóle połączenia przyrządu kontrolno-mierniczego z aparatem odpędowym, jak również w dzienniku przyrządu.

Wobec tego, że do czasu wydania nowych tablic redukcyjnych, obliczonych dla ciepłoty w stopniach Celsiusza, będą nadal używane obowiązujące obecnie tablice, obliczone dla ciepłoty w stopniach Reaumura, należy pouczyć podwładne organa, że przeliczenie stopni Celsiusza na stopnie Reaumura dokonywa się przez pomnożenie przez 0,8 i odwrotnie ze stopni Reaumura na stopnie Celsiusza przez pomnożenie przez 1,25.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Juljan Kulski.*

Wiadomości nieurzędowe.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

W dniu 4 lipca r. bież. odbyła się pod przewodnictwem P. Ministra Skarbu Jana Piłsudskiego w Ministerstwie Skarbu konferencja, poświęcona realizacji na terenie Izb Skarbowych i Dyrekcyj Ceł, zadań z dziedziny usprawnienia administracji skarbowej oraz przeprowadzeniu zadecydowanych uprzednio oszczędności. W konferencji wzięli udział pp.: Wiceministrowie Starzyński i Koc, dyrektorowie departamentów Ministerstwa Skarbu oraz prezesi Izb Skarbowych i Dyrekcyj Ceł. Po zagajeniu P. Ministra Skarbu, w którem P. Minister podkreślił mus utrzymania wydatków w granicach wyznaczonej tangenty, dłuższy referat, poświęcony sposobowi przeprowadzenia akcji oszczędnościowej i usprawniającej, wygłosił P. Wiceminister Starzyński. Referaty uzupełniające w zakresie kompetencji swoich departamentów z kolei wypowiedzieli pp. dyrektorowie: Kulski, Michalski, Fabierkiewicz, Około - Kułak oraz pp. naczelnicy: Węgrzynowski i Kucza. Na podstawie tych referatów rozwinęła się obszerna dyskusja, w której zabierali głos niemal wszyscy obecni. Dyskusja ta uwydatniła zgodność poglądów co do linji przeprowadzenia zamierzonych oszczędności i prac w dziedzinie usprawnienia działalności władz skarbowych, jak również całkowita realność tych zamierzeń. Zadecydowane oszczędności mają być przeprowadzone na terenie Izb Skarbowych w ciągu m. lipca, zaś praca nad usprawnieniem administracji postępować będzie w myśl ustalonego planu w szybkiem tempie.

Z URZĘDU POŻYCZEK PAŃSTWOWYCH.

Urząd Pożyczek Państwowych podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej, na które padły wygrane w dniu 1 lipca 1931 r.

12.000 dol.

1416283

3.000 dol.

0979060 1095493

1.000 dol.

1022186	0556991	1144354
1103040	0916633	0737621
—	1416257	—

500 dol.

1079089	0104987	0425585	1008546	0727392
0504961	0582790	1469945	0548913	0002419

100 dol.

0335999	0914005	1243828	1440312	0362407
1083356	0117518	1053509	0059947	0209767
0099363	0240709	0696607	0728361	0499667
0718493	1397682	0584249	1487187	1270901
0729644	0272804	0320403	1486884	1089565
0448062	0515470	0485008	1020282	0296155
0092695	1191518	0168860	1462857	0833392
0666972	0774350	0750495	0701869	0267016
0133425	1124463	1466544	0047877	0085297
1013715	0677223	1010215	1023255	0013746
0541220	1259873	1056806	0130797	0139449
0054676	0964848	1285608	1257254	0309163
1364314	1035011	1376414	0540996	0932125
0362871	0037777	0169108	0713290	0289610
0449460	0151610	0128421	0857273	0808124

Kierownik Urzędu Pożyczek Państwowych:
(—) *Dr. Bielak.*

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu podaje do publicznej wiadomości, iż zarządziło zwinięcie z dniem 30 czerwca 1931 r. dotychczasowych kas pomocniczych na terenie miasta stołecznego Warszawy, a natomiast uruchomienie z dn. 1 lipca 1931 r. następujących 6 kas pomocniczych:

1) Nr. 1 dla pobierania wpłat na rachunek III, IV, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII i XXII urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych,

2) Nr. 2 dla pobierania wpłat na rachunek I, II, V, VI i VII urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych oraz wpłat na rachunek Urzędu Opłat Stemplowych,

3) Nr. 3 dla pobierania wpłat na rachunek XIX, XX, XXI, XXV, XXVI, XXIX, XXXI i XXXIV urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych,

4) Nr. 4 dla pobierania wpłat na rachunek XXVII, XXVIII i XXXII urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych,

5) Nr. 5 dla pobierania wpłat na rachunek VIII, XXIII, XXIV i XXX urzędów skarbowych podatków i opłat skarbowych,

6) Nr. 6 dla pobierania wpłat na rachunek XXXIII urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych.

Każda z powyższych kas pomocniczych będzie zaopatrywała także w swoim rejonie dystrybutorów i poszczególnych nabywców w znaki wartościowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Jan Około-Kułak.*

PRZEMÓWIENIE P. MINISTRA SKARBU JANA PIŁSUDSKIEGO,

wygłoszone na Ogólno-Polskim Zjeździe Instytucyj Oszczędnościowych.

„Imieniem Rządu Rzeczypospolitej witam Ogólno-Polski Zjazd Oszczędnościowy i składam serdeczne życzenia owocnych obrad.

Wielka ilość uczestników dzisiejszego zebrania jest najlepszym dowodem, jak duże zainteresowanie budzi w społeczeństwie zagadnienie oszczędności, a fakt, że zagadnienie to stało się w całej Polsce tematem dnia, przynosi Państwu pożytek, bo przypomina wszystkim tę podstawową cnotę obywatelską, jaką jest myśl o jutrze.

Mam nadzieję, że referaty będące na porządku dziennym Zjazdu oświetlą i pozwolą ulepszyć niejedną kwestję, związaną z rozwojem kapitalizacji. Zmiany zachodzące w stosunkach finansowych i rozwijające się coraz lepiej, system techniki finansowej wymaga ciągłej baczności, obserwacji i wymiany zdań. Mam nadzieję, że przedstawiciele Kas Oszczędności całej Rzeczypospolitej, zasiadłszy do wspólnych obrad, przeprowadzą potrzebne reformy ku pożytkowi swej klijenteli i swych instytucyj.

Rzeczowa i umiejętna analiza może też niejedno spostrzeżenie i doświadczenie, poczynione na gruncie lokalnym, przekazać ogółowi i w ten sposób przynieść pożytek dla doświadczeń wszystkich Kas Oszczędności. Dotyczy to zwłaszcza kwestji technicznych w gospodarce Kas Oszczędności, do ulepszenia których Kasy powinny stale dążyć, aby stać się na zawsze sprawnym aparatem, który nietylko oszczędza społeczeństwu pieniądz, lecz także i czas.

Już w roku 1926 w październiku, z okazji pierwszego Zjazdu Oszczędnościowego, Minister Skarbu podkreślił, jak wielką wagę przykłada do zdrowo rozwijającej się kapitalizacji. Jeżeli od tego czasu wiele zmieniło się pod względem ekonomicznym nietylko w Polsce, lecz i na całym świecie, to podjęte wówczas hasło oszczędności nie przestało być aktualne, a nawet nabrało, w obliczu trudności, w których znalazł się cały świat, tem większego znaczenia.

Ludzkość żyje dziś pod znakiem depresji: świat nie jest pewien tego, jakie będzie jutro, czy będzie ono gorsze, czy też zaświta lepsza konjunktura. Dlatego narody dokonywują wielkich wysiłków dla samoobrony. Samoobroną tą jest gromadzenie kapitałów drogą racjonalnej oszczędności, aby przetrwać złe czasy i wyjść z tego mroku gospodarczego, w którym świat się znalazł. To państwo wcześniej oderwie się od złej konjunktury, które będzie miało większe rezerwy kapitałowe i które wcześniej rezerwy te upłynni, drogą dalszego przyrostu oszczędności.

Nie ulega wątpliwości, że Polska, z przyczyn leżących w jej tragicznej przeszłości, ma znacznie trudniejsze w tej dziedzinie zadanie niż wiele innych krajów. Skutkiem braku kapitałów jesteśmy w znacznie gorszem położeniu, niż nasi sąsiedzi z Zachodu. Jakkolwiek posiadamy wszystkie bogactwa przyrody, potrzebne dla dostatniej egzystencji. Nasz węgiel, nafta, żelazo, miedź, nasze wielkie fabryki włókiennicze, metalurgiczne, przetworów rolniczych, mogłyby prosperować znacznie intensywniej, potrafiłyby zaspokoić nietylko nasze własne wzmożone potrzeby, ale rozszerzyć znacznie swój zbyt zagraniczny, — gdybyśmy mogli im dodać więcej pokarmu w formie kapitału. Kapitał ten musimy zdobywać przedewszystkiem wytrwałą i ofiarną pracą każdego obywatela, pracą nietylko z myślą o tem, w jaki sposób zużytkować zarobek bieżącego dnia, ale opartą na przekonaniu, że o przyszłości trzeba myśleć zawczasu. Dla przykładu powiem, że gdyby co drugi obywatel Rzeczypospolitej odkładał chociaż 1 złoty tygodniowo na książeczkę, to sam miałby zawsze parę groszy uciułanych, a Państwo zyskałoby niewzruszone podstawy dla kapitalizacji nie mówiąc już o tem, że nagromadzone zasoby byłyby magnesem, przyciągającym kapitały zagraniczne.

Myśląc o rozwijaniu się u nas idei oszczędności, nie powinniśmy jednak odrywać uwagi od faktu, który budzi w nas uczucie optymizmu i wiary w jutro.

Otóż w chwili obecnej, stan wkładów P.K.O., w Komunalnych Kasach Oszczędności i Spółdzielniach, który w roku 1926 wynosił 75 milj. 952 tys. zł, wynosi obecnie zgórą 1.250 milj. zł, a zatem zgórą 16 razy więcej. Tem niemniej mamy jeszcze długą drogę dla naszych prac. Musimy liczyć się z tem, że doprowadzenie do dalszego rozkwitu naszej kapitalizacji zależy od pokolenia, które mniej niż obecne będzie miało do odrobienia zaległości z okresu lat dawnych. My dajemy zdrowe podwaliny. Obowiązki, które w znacznej mierze wzięło na siebie obecne pokolenie, należy wpajać następnemu. Dlatego nieodzownem jest kontynuowanie pracy nad zaprawianiem młodzieży do oszczędności. Tak jak dyplom nauk jest legitymacją dla wiedzy, tak dyplomem gospodarczego wychowania jednostki powinna być w przyszłości książeczka oszczędnościowa.

Trzeba jeszcze zwrócić uwagę na jeden fakt. Jesteśmy krajem rolniczym i dlatego tak, jak we wszystkich krajach rolniczych, kapitalizacja ma u nas w pewnej mierze swoisty przebieg. Rolnik przyzwyczajony do tego, że wszystko rodzi mu ziemia, skłonniejszy był do uzależnienia się od przypadku. Otóż taka psychologja ulega zmianie i podobnie jak ubezpieczenie zboża od gradu jest moralnym obowiązkiem rolnika, tak każdy rolnik powinien dobrobyt swój ubezpieczać dobrą gospodarką finansową i systematycznie odkładanym groszem. Ważną rolę mają tu do odegrania spółdzielnie rolnicze jako aparat gromadzący oszczędności, a także rozdzielczy dla kredytu rolniczego.

Przypomnę słowa wygłoszone przez Pana Prezesa Rady Ministrów Prystora na konferencji rolnej, odbytej w ostatnich dniach, w których taką dał wskazówkę rolnictwu: „Niech każdy rolnik tak, jak kupiec i przemysłowiec weźmie ołówek do ręki i skrupulatnie liczy każdy grosz przed dokonaniem jakiegokolwiek wydatku, niech każdy rolnik, licząc skrupulatnie wydatki pamięta o tem, że rozumna, gospodarczo-pożyteczna oszczędność jest niezbędnym warunkiem powodzenia w walce z trudnościami gospodarczemi".

Oszczędność, — to nie nadmierne wstrzymywanie się od konsumcji; oszczędność, to umiejętna gospodarka, to racjonalny sposób wydawania pieniądza, a nie chowanie dolarów w pończochach, strzechach i węzełkach. Oszczędność, — to składanie tych pieniędzy w kasach, które drogą ostrożnie udzielanych kredytów zasilać powinny życie gospodarcze Państwa.

Od tych kapitałów, złożonych w Spółdzielniach, zależy w takim stopniu przyszłość rolnictwa, jak od kapitałów złożonych w kasach oszczędności zależy budownitwo mieszkaniowe. A wogóle — od wszystkich instytucyj oszczędnościowych zależy długoterminowy kredyt. Kredyt długoterminowy, to podstawa zdrowego funkcjonowania organizmu gospodarczego Państwa.

Bezpieczeństwo i zaufanie oto hasło, pod którem działać powinny w Polsce instytucje oszczędnościowe, a warunkiem tego bezpieczeństwa powinna być ostrożna gospodarka powierzonemi kapitałami, rozważna polityka kredytowa i płynność. Od samej Kasy Oszczędności, od jej gospodarki zależy w pierwszym rzędzie ustosunkowanie się ludności, a więc to, czy posiadacz kapitału powierzy jej swe pieniądze, czy też odmówi swego zaufania. Na grupie zdrowych metod pracy, dobrej gospodarki, umiejętnego doboru ludzi, Kasy Oszczędności powinny zatem czuwać, ażeby zaufanie do nich bez przerwy rosło.

Rząd, przykładając pierwszorzędną wagę do zagadnienia oszczędności, jak dotąd, tak i nadal użyczać będzie w ich pożytecznej pracy swej opieki".